

Ceasornicarul

Dan Lazarescu

Ceasornicar zelos,
De ce nu te-i fi fost făcut tu popă?
Ca să-mi vorbești întruna
Despre nemurire
Nu să reperi
Mereu
Bătrânul orologiu,
Că-mi trece vremea
Să îmi dea de știre.

Că văd și eu
Uitându-mă-n oglindă
Cum mi se-adună anii duși
Pe față
Și timpul are ani
O veșnicie
Eu n-am primit în dar
Decât o viață.

Neîncetat,
O macină cesornicele tale
Cu limba lor ce ticăie într-una
De parc-o simt
Din mine cum tot taie
Feli de viață,
Una câte una.

Și tu,
Mânat de focul pasiunii tale
Nu lași nicicând
Ceasornicul să tacă,
Îl petecești mereu
Cu visurile tale
Și zilele din mine
Pleacă,
Pleacă.

.....

Ceasornicar bătrân,
De ce tot stai încovoiat de spate?
Ți-i fi pierdut,
Bag seamă,
Și tu,

Tineretea
Printre roțițele ceasornicelor tale.
Nu te cuprinde oare
Și pe tine
Azi
Tristețea?

N-ai vrea cumva
Acum
Să nu fi fost acela
Ce măsură
Cu truda lui
Pieirea?
Ci,
Să fi fost un popă preacucernic
Să-mparți,
Cu har divin,
Doar nemurirea?